

Kázání: 202. Potkal Ježíše na větvi stromu

Kázání

Potkal Ježíše na větvi stromu

Text: Lukáš 19,1-10

- 1 Ježíš vešel do Jericha a procházel jím.
- 2 Tam byl muž jménem Zacheus, vrchní celník a veliký boháč;
- 3 toužil uvidět Ježíše, aby poznal, kdo to je, ale poněvadž byl malé postavy, nemohl ho pro zástup spatřit.

4 Běžel proto napřed a vylezl na moruši, aby ho uviděl, neboť tudy měl jít.

5 Když Ježíš přišel k tomu místu, pohlédl vzhůru a řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.“

6 On rychle slezl a s radostí jej přijal.

7 Všichni, kdo to viděli, reptali: „On je hostem u hříšného člověka!“

8 Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně.“

9 Ježíš mu řekl: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův.

10 Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“

Milé sestry, milí bratři, drazí přátelé,

Léto uteklo jako voda a v našich životech se mohou měnit okolnosti a věci stejně tak rychle, jako roční období - ale Ježíš, ten nás nepřestává hledat ať se děje cokoli.

Tento příběh je o muži, který měl všechno, co se tedy materiálního zajištění týče samozřejmě. Hlavní výběrčí daní a veliký boháč. Přibližuje nám Lukáš a taky nám prozrazuje, že lidská zvědavost je tu od začátku věků a může být zdrojem nového života. Celý tento příběh je takovou studnicí zdánlivých paradoxů.

Zacheus musel být ve svém okolí velmi neoblíbený člověk, jelikož za své bohatství vděčil vyděračskému vymáhání poplatků. A tak si lidé kolem něj ani nemohli všimnout, že je v něm i touha po něčem, co s penězi a materiálním bohatstvím má pramálo společného.

Kvůli obživě, kterou Zacheus vykonával, žil asi většinu svého života sám. Mluvit tedy v jeho souvislosti o přátelích je zde spíše oxymóronem. Možná měl krásný příbytek, jedl ze zlatých mís a servírovat si nechal jen prvotřídní pokrmy.

Pro někoho tedy prototyp naplněného a úspěšného života. Avšak ten den, kdy procházel Ježíš Jerichem, jdou tyto materiální věci stranou.

Úplně je totiž zastínila Zacheova zvědavost. Zvědavost vidět někoho, kdo jej hledal daleko dřív a koho Zacheus bude moci pozvat do svého domu jako pravého přítele. Ale v tom všem je tady jedna věc. Náš protagonista je malého vzrůstu.

Neviděl by vůbec nic, pokud by přišel v zástupu jako všichni ostatní a kdo ví, ještě by jej tam někde v davu lidé kolem něj zbili, kdyby viděli, že se i Zacheus přišel na Ježíše podívat.

Tyto scénáře zřejmě Zacheovi hlavou proběhly, ale ta zvědavost, ta touha, ta v něm probudila ještě něco navíc.

Probudila v něm kreativitu vylézt na fíkovník a probudila v něm také potlačení svého JÁ, neboť běh a lezení na strom vůbec nenáleží někomu tak movitému, jako byl právě Zacheus. On se vlastně tímto svým jednáním vydává na pospas posměchu, avšak ani tyto okolnosti neudusí jeho touhu. Zacheus běží napřed a vyleze na onen fíkovník. To bylo to místo setkání.

My jsme patrně, milí přátelé, Ježíše potkali na úplně jiných místech než na větvi stromu - nebo jsme před ním, jak se tak někdy říká, brali nohy na ramena a utíkali od něj, než že bychom zvědavostí

vymýšleli, kde na Ježíše narazíme, a možná jsme ho někteří z nás už dlouze nepozvali do svých obydlí anebo jsme jej zatím nepotkali nikdy.

Každý z nás je jiný a má svůj příběh tohoto setkání, avšak jedno nás spojuje a myslím, že to je mnohem důležitější než ten náš příběh samotný. Důležitější je to, že Ježíš hledá nás a ne my jeho. I o tom je tento příběh z Lukášova evangelia.

Je o zvolání „Zachee, pojď rychle dolů. Dnes musím zůstat u tebe doma.“ Zacheus šel pro toto zvolání naproti a toužil jej vidět. Avšak kolikrát my jdeme hledat to místo setkání s našim Bohem? Kolikrát my jdeme hledat ten fíkovník, kudy Ježíš prochází?

Pod tíhou všedního dne, tíhou výsměchu, tíhou někomu patřit, vybíráme jednodušší cesty a možnosti v našich životech než je lezení na strom. Bůh nás hledá a je tady stále, ale to rozhodnutí pozvat Ježíše do našich životů je na každém z nás. To naše přikývnutí na Ježíšovo pozvání následovat jej, jenž má tu moc změnit naše životy od základu.

Jako se stalo s životem Zachea, který po setkání s Ježíšem zakouší radost spásy a změnu smýšlení. To je vlastně jakýsi indikátor Boha v nás. Radost a změna smýšlení.

Změna smýšlení, vyvolávající skutky a činy, tvarující naši perspektivu a styl života. Změna smýšlení, která nám dává prostor přemýšlet o situacích v našich životech nově a ne jako dav v Lukášově evangeliu. Reptající dav plný pocitu, že ví, jak se věci mají. A tak nám Lukáš dnes předkládá poselství, stále živé a aktuální i pro nás.

Kde v našem smýšlení o Ježíši stojíme dnes my? Chceme jít Bohu naproti, nechat se nalézt a dovolit mu proměnit náš život? Anebo raději zůstaneme v slepém domnění, že máme před druhými navrch.

Zacheus našel radost a poklad v nebi. Co objevíme a nalezneme my, je jen na nás.

Amen

Sylvie Kucová

[Baptistický sbor Na Topolce](#)

6. září 2023

Sylvie Kucová

Sylvie Kucová studovala na [Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy](#).

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)